

Фактична наявність продукції лісогосподарств перевіряється безпосередньо на місцях зберігання – у лісі, на верхніх, нижніх складах та місцях переробки за допомогою обмірювання, перерахунку або визначення об'єму.

Перевірка збереженості та фіто-санітарного стану лісових біологічних активів проводиться поквартально в кожному із лісових господарств.

Удосконалення теоретичних і методичних засад бухгалтерського обліку лісових біологічних активів в частині визнання, оцінки та відображення операцій сприятиме поліпшенню аналізу й підвищенню ефективності управління лісогосподарською галуззю та нарощуванню її потенціалу.

Література.

1. «Про затвердження Порядку заготівлі другорядних лісових матеріалів і здійснення побічних лісових користувань в лісах України» Постанова Кабінету Міністрів України від 23 квітня 1996 р. – № 449.

2. Синякевич І.М. Економіка лісочористування: навчальний підручник / І.М. Синякевич. – Львів : ІЗМН, 2000. – 402 с.

3. Степин В.В. Экономические основы природопользования / Степин В.В. – М. : Лесная промышленность, 1982. – 152 с.

4. Тарасов А.И. Экономика рекреационного лесопользования / А.И. Тарасов. – М. : Наука, 1980. – 136 с.

5. Туныця Ю.Ю. Эколого-экономическая эффективность природопользования / Ю.Ю. Туныця – М. : Наука, 1980. – 163 с.

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ АВТОМАТИЗАЦІЇ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В УКРАЇНІ

**ТЕНИЦЬКА В.А., СТУДЕНТКА*,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА**

Система обліково-аналітичного забезпечення діяльності підприємств обов'язково має відповідати усім сучасним вимогам і викликам сьогодення. Відомо, що добре налагоджена взаємодія обліку, аналізу та управління на підприємстві продукує максимально-

* Науковий керівник: Крутько М.А., к.е.н., викладач

прибуткові та правильні рішення щодо організації та провадження господарської діяльності, тому і виникає потреба в дослідженні проблем, які можуть шкодити динамічному розвитку та побудові потужного обліково-аналітичного механізму забезпечення фінансово-господарської діяльності підприємства, який надає повні, достовірні, своєчасні дані для прийняття управлінських рішень.

З розвитком науково-технічного прогресу підвищилась оперативність та якість управління діяльністю суб'єктів господарювання. Стало можливим зростання ефективності роботи бухгалтера та управлінця на підприємстві завдяки засобам автоматизації обліку та документообігу, які дозволяють оперативно накопичувати відповідні бази даних про результати тих чи інших господарських операцій і процесів для формування, редагування і друку вихідних документів, кварталних і річних звітів.

Та на жаль, не можна оминати увагою проблем щодо впровадження програмного забезпечення на підприємстві. Наприклад, купівля ліцензійного програмного забезпечення потребує залучення значної кількості коштів або вже придбане програмне забезпечення не виконує тих функцій, які, як планувалось, мали бути реалізовані. Також впровадження програмного забезпечення потребує залучення сторонніх консультантів, які потребують високої оплати своїх послуг та суттєвого оновлення штату власних фахівців.

Вагомою проблемою являється і відповідність реквізитів електронного документа прийнятим стандартам. Електронний документ має юридичну силу лише за наявності обов'язкових реквізитів. Якщо ж спиратися на положення Закону України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні», то там надається лише короткий перелік загальних реквізитів, що є достатніми лише для паперових документів [1].

Крім проблеми юридичної сили електронних документів постає проблема захисту електронних документів. По-перше, це контроль прав доступу до документів, а по-друге, це захист електронного документа і його реквізитів від випадкових чи навмисних змін у документі після його формування і набрання юридичної сили, а також захист електронного документа під час його зберігання в електронному архіві. Захист електронних документів на підприємстві можна організувати різними способами. Наприклад, можна застосовувати розмежування прав доступу з використанням індивідуальних паролів входу до програми. Це дозволить працівникам працювати лише з тими документами, які входять до їх компетенції [2].

Вирішення вищевказаних проблем можливе лише на рівні самого підприємства за умови правильного впровадження та використання системи електронного документообігу, яка буде базуватися на таких основних елементах:

- підвищення кваліфікації облікового персоналу;
- використання більш потужного устаткування;
- застосування удосконаленого програмного і технічного забезпечення тощо.

Проте проблему юридичного підтвердження електронних документів можливо розв'язати лише за умов удосконалення діючого законодавства на рівні держави.

Впровадження автоматизованих систем ведення бухгалтерського обліку – це процес, результатом якого є поліпшення якості облікових даних і, як наслідок, підвищення ефективності управління підприємством. Наступним кроком щодо розвитку бухгалтерського обліку після його автоматизації може бути використання корпоративних, галузевих, регіональних та міжрегіональних комп'ютерних мереж. В Україні мережева система обліку своїми темпами розвитку поступається системі обліку у високо розвинутих країнах, тому слід використовувати міжнародні стандарти та закордонний досвід [3].

Проте, застосування масштабного програмного забезпечення не завжди є доцільним. Для суб'єктів малого підприємництва не раціональним є витрачання немалих коштів на придбання та щомісячне обслуговування даних програм для обробки незначної кількості господарських операцій [4].

Отже, можна з впевненістю говорити про доцільність застосування автоматизованої системи обліку на підприємствах, оскільки, завдяки автоматизації облікових процесів скорочується час на оформлення документів, які фізично не накопичуються і не потребують великих місць для зберігання. Доречним є пошук ефективних інструментів для облікового забезпечення управління ресурсами та шляхів економії робочого часу обліковців, через ефективну організацію інформаційної системи обліку підприємств і застосування інтелектуальних технологій.

Література.

1. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16 липня 1999 р. № 996-XIV (із змінами та доповненнями). – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <<http://www.zakon1.rada.gov.ua>>.

2. Про електронні документи та електронний документообіг: Закон України від 22 травня 2003 року № 851-IV (зі змінами та доповненнями) // Вісник Державного комітету архівів України. – 2003. – № 2(14). – С. 15-22.

3. Скришник М.Є. Концептуальні основи організації облікового процесу на підприємстві / М.Є. Скришник // Облік, аналіз, аудит. – 2011. – № 47. – С. 14-25.

4. Муравський В.В. Завдання бухгалтера у повністю автоматизованій системі обліку / В.В. Муравський // Обліково-аналітичне забезпечення системи менеджменту підприємства. Львівська політехніка. – 2009. – С. 99-10.

УПРАВЛІННЯ ДЕБІТОРСЬКОЮ ЗАБОРГОВАНІСТЮ НА ПІДПРИЄМСТВІ

***МАЛІЙ О.Г., К.Е.Н, ДОЦЕНТ, БІЛОВОЛ І.Є., СТУДЕНТКА,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Результати аналізу фінансового стану є тим підґрунтям, на основі якого формується фінансова політика підприємства, розробляється сукупність заходів, відбираються відповідні фінансові механізми, необхідні для реалізації поставленої перед фінансовим менеджером мети.

У наслідок нестабільності економіки України нині значно зросла несвоечасність розрахунків за відвантаженою продукцією, виконані роботи і надані послуги. Це призводить до того, що значна частина оборотних коштів підприємств-виробників виводиться з обігу на невизначений час.

Неблагополучним сигналом для підприємства є підвищення відносної частки дебіторської заборгованості в активах, старіння дебіторських рахунків, зростання кредиторської заборгованості, старіння кредиторських рахунків, переважання кредиторської заборгованості, відставання темпів зростання прибутку від темпів зростання виручки.

Управління дебіторською заборгованістю передбачає перш за все контроль за оборотністю засобів у розрахунках [1]. Прискорення оборотності в динаміці розглядається як позитивна тенденція. Велике значення мають відбір потенційних покупців і визначення умов оплати товарів.